

Fragment relacji świadka historii

KRYSTYNA MICHALSKA

ur. 1935, Okopy

Zakres terytorialny i czasowy	Nidzica, 1945
--------------------------------------	---------------

Próby zagospodarowania się w nowych warunkach po przymusowym przesiedleniu

Babcia uciekała stamtąd [z Kresów – dop. red.]. Nie żał jej było ziemi, którą zostawiła. Prosiła tylko Pana Boga, żeby dzieci wróciły z wojny. A ziemi nie żałowała. – *Ziemia jest wszędzie* – mówiła. I tak się stało. W Nidzicy, gdzie nas osiedlili, rosły zboża. Niemcy uciekli, gdy pola już były obsiane. Pamiętam, że nasi chodzili na pole i kosili to zboże. Babcia mówiła: *Widzicie, na Okopach nie zebraliśmy zboża, a tu zbieramy i mamy. Bozia nam tutaj dała to pole, tę ziemię. I tu mamy chleb.* Tak więc pozostawionej na Kresach ziemi nie żałowała.

Data utworzenia	12 lipca 2024
Rozmawiał/a	Lena Grabowska
Redakcja	Jadwiga Horanin
Prawa	Forum Dialogu Między Kulturami